17 Ιουλίου 2022

Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πατέρων (Τιτ.γ΄8-15) (Διονύσιος Ψαριανός Μητροπολίτης Σερβίων καί Κοζάνης (+))

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

17 Ἰουλίου 1966

Ἀγαπητοὶ χριστιανοί,

Τὰ ἀποστολικὰ καὶ τὰ εὐαγγελικὰ Ἀναγνώσματα δὲν διαβάζονται στὴν Ἐκκλησία μας ὅπως τύχη. Ἔχουν σειρὰ καὶ τάξη, ταιριάζουνε δηλαδὴ κάθε φορὰ στὰ ἑορταζόμενα γεγονότα καὶ πρόσωπα. Σήμερα λοιπὸν ποὺ ἡ Ἐκκλησία μας ἑορτάζει καὶ τιμᾶ τὴ μνήμη τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς τετάρτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, διαβάζουμε Ἀπόστολο ποὺ ταιριάζει στὰ ἑορταζόμενα ἱερὰ πρόσωπα καὶ τὸ ἔργο τους. Ἂς ξανακούσουμε τὸ σημερινὸ ἀποστολικὸ Ἀνάγνωσμα, γυρισμένο τώρα στὴ δική μας ἁπλὴ γλώσσα.

Παιδί μου Τίτε, ὁ λόγος εἶναι ἀξιόπιστος κι ἀληθινός, γι’ αὐτὸ καὶ θέλω νὰ κηρύττης καὶ νὰ ἐπιβεβαιώνης ἐτοῦτα τὰ πράγματα, γιὰ νὰ φροντίζουν νὰ πρωτοστατοῦν σὲ καλὰ ἔργα ὅσοι ἔχουν πιστέψει στὸ Θεό· αὐτὰ εἶναι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα στοὺς ἀνθρώπους. Ὅσο γιὰ τὶς μωρολογίες καὶ τὶς γενεαλογίες καὶ τὶς φαγομάρες καὶ τοὺς σκοτωμοὺς γύρω ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ νόμου, αὐτὰ νὰ τὰ ἀποφεύγης, γιατί ὄχι μόνο δὲν ὠφελοῦν, μὰ καὶ ζημιώνουν. Ἄνθρωπο ποὺ πιστεύει κατὰ ποὺ τοῦ ἀρέσει, μετὰ ἀπὸ πρώτη καὶ δεύτερη συμβουλή, νὰ τὸν παρατᾶς καὶ νὰ ξέρης πὼς ὁ τέτοιος ἄνθρωπος ξεστράτισε καὶ πάει χαμένος ἀπὸ μόνος του. Ὅταν θὰ σοῦ στείλω τὸν Ἀρτεμᾶ ἢ τὸν Τυχικό, φρόντισε νὰ \’ρθης κοντά μου στὴ Νικόπολη, γιατί ἐκεῖ πῆρα τὴν ἀπόφαση νὰ περάσω τὸ χειμώνα. Στεῖλε μου τὸ Ζηνᾶ τὸ νομικὸ καὶ τὸν Ἀπολλὼ κι ἐφοδίασέ τους μὲ ὅλα τὰ χρειαζούμενα, γιὰ νὰ μὴν τοὺς λείπη τίποτα στὸ ταξίδι. Καὶ νὰ μαθαίνουν οἱ δικοί μας, γιὰ νὰ μὴν εἶναι ἄκαρποι, νὰ πρωτοστατοῦν σὲ καλὰ ἔργα, ἐκεῖνα ποὺ ἐξυπηρετοῦνε πραγματικὲς ἀνάγκες τῶν πιστῶν. Σὲ ἀσπάζονται ὅλοι ὅσοι εἶναι μαζί μου. Ἀσπάσου τοὺς πιστοὺς ποὺ μᾶς ἀγαποῦν. Ἡ χάρη μὲ ὅλους ἐσᾶς. Ἀμήν.

Ἡ πίστη καὶ ὁ βίος τῶν χριστιανῶν, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ εὐσέβεια κι ἡ ἀγάπη, καθὼς τὸ λέγαμε τὴν περασμένη Κυριακή, στηρίζονται στὸ λόγο τοῦ Θεοῦ. Δὲν πιστεύουμε δηλαδὴ καὶ δὲ ζοῦμε κατὰ ποὺ θέλει ὁ καθένας, μὰ κατὰ ποὺ μᾶς λέγει

ὁ Θεός. Ἡ θρησκεία μας εἶναι θρησκεία θεοδίδακτη. Αὐτὸ βλέπουμε νὰ λέγη ὁ Ἀπόστολος σήμερα, γράφοντας στὸ μαθητὴ του τὸν Τίτο, ποὺ τὸν εἶχε ἐγκαταστήσει Ἐπίσκοπο τῆς Ἐκκλησίας στὴν Κρήτη. Λίγο παραπάνω ἀπὸ τὰ πρῶτα λόγια τῆς σημερινῆς περικοπῆς ἔγραψε γιὰ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ Θεοῦ στὴ γῆ, δηλαδὴ γιὰ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, ποὺ ἦρθε καὶ δίδαξε τὴν ὀρθὴ πίστη καὶ μᾶς ἔβαλε στὸ δρόμο τῆς σωτηρίας. Λέγει λοιπὸν τώρα στὸν Τίτο πὼς αὐτὸς ὁ λόγος, ὁ λόγος δηλαδὴ γιὰ τὴ θρησκεία μας, εἶναι ἀληθινὸς καὶ πρέπει νὰ τὸν πιστεύη ὁ καθένας. Μὰ γιὰ νὰ πιστεύουν οἱ ἄνθρωποι στὸ λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ στὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου, πρέπει ὁ Τίτος σὰν Ἐπίσκοπος κι ὅλοι οἱ ἱεροὶ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας νὰ κηρύττουνε τὴν ἀληθινὴ θρησκεία καὶ νὰ τὴν ἐπιβεβαιώνουν μὲ τὸ βίο τους. Ἔτσι θὰ μαθαίνουν κι οἱ πιστοὶ νὰ πρωτοστατοῦν στὰ καλὰ ἔργα, σ’ ἐκεῖνα δηλαδὴ τὰ ἔργα, ποὺ εἶναι τωόντι καλὰ καὶ ὠφέλιμα στοὺς ἀνθρώπους. Δύο φορὲς τὸ λέγει αὐτὸ στὴ σημερινὴ περικοπή· τὸ λέγει στὴν ἀρχή, τὸ λέγει καὶ στὸ τέλος. Γιὰ νὰ τονίση ἀκριβῶς πὼς δὲν ἀρκεῖ ἡ πίστη, μὰ χρειάζονται καὶ τὰ ἔργα, σὰν καρπὸς τῆς πίστεως. Ἡ πίστη χωρὶς τὰ καλὰ ἔργα, χωρὶς δηλαδὴ τὴν ἀγάπη, εἶναι, ὅπως τὸ γράφει ἄλλος Ἀπόστολος, νεκρή· κι ὁ χριστιανὸς ποὺ ἔχει τάχα πίστη, μὰ δὲν ἔχει καλὰ ἔργα, δηλαδὴ ἀγάπη, εἶναι σὰν τὸ ἄκαρπο δένδρο. Μὰ ὁ χριστιανὸς δὲ μπορεῖ νὰ εἶναι ἄκαρπος· πρέπει νὰ ἔχη πίστη ζωντανή, κι αὐτὸ θὰ πῆ, σὰν καρπὸς τῆς πίστεώς του, νὰ ἔχη ἔργα καλὰ καὶ ὠφέλιμα στοὺς ἀνθρώπους. Τέτοια εἶναι ὄχι ὅλα τὰ ἔργα ποὺ τάχα φαίνονται καλά, μὰ ὅσα ἐξυπηρετοῦνε καὶ θεραπεύουνε πραγματικὲς ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων. Γιατί εἶναι πολλὰ ἔργα ποὺ φαίνονται γιὰ καλά, μὰ δὲν εἶναι τωόντι καλὰ οὔτε ὠφέλιμα, καὶ γίνονται μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ ἱκανοποιηθῆ ὁ ἐγωισμὸς καὶ τὸ συμφέρον ἐκείνων ποὺ τὰ κάνουν.

Μὰ ἀπὸ τὰ παληὰ χρόνια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, στὴν Ἐκκλησία δὲν φάνηκαν μόνο ἐκεῖνοι ποὺ εἶναι χωρὶς καλὰ ἔργα σὰν τὰ ἄκαρπα δένδρα, κι ἐκεῖνοι ποὺ τάχα ἔχουν τέτοια ἔργα, μὰ ποὺ δὲν εἶναι τωόντι καλὰ· φάνηκαν κι ἐκεῖνοι ποὺ βάλθηκαν νὰ φτιάξουν δική τους πίστη, ὄχι κατὰ πῶς λέγει ὁ Θεὸς στὶς θεῖες Γραφὲς καὶ διδάσκει ἡ Ἐκκλησία, μὰ κατὰ πῶς τὸ κρίνουν καὶ τὸ θέλουν αὐτοί. Αὐτοὶ εἶναι οἱ αἱρετικοί. Αὐτοὶ φτιάχνουν δική τους θρησκεία καὶ δὲν ἔχουν πιὰ θέση στὴν Ἐκκλησία. Κοντὰ μ’ αὐτοὺς πᾶνε οἱ σχισματικοί. Αὐτοὶ ἔχουνε ὀρθὴ πίστη, μὰ γιὰ διάφορες ἄλλες αἰτίες χωρίζονται μόνοι τους ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. Ἡ αἵρεση καὶ τὸ σχίσμα, χριστιανοί μου, εἶναι δύο μεγάλα κακὰ στὴν Ἐκκλησία· οἱ αἱρετικοὶ καὶ κοντὰ μ’ αὐτοὺς οἱ σχισματικοὶ εἶναι ἄνθρωποι διεστραμμένοι καὶ πεισματάρηδες κι ὅπως τὸ λέγει ὁ Ἀπόστολος σήμερα, εἶναι αὐτοκατάκριτοι, δηλαδὴ μόνοι τους, μὲ τὸν τρόπο ποὺ πιστεύουν καὶ μὲ τὸν τρόπο ποὺ πράττουν, καταδικάζουνε τὸν ἑαυτό τους.

Τέτοιοι στὸν καιρό μας ἐδῶ στὸν τόπο μας αἱρετικοὶ εἶναι οἱ Γιεχωβάδες καὶ σχισματικοὶ εἶναι οἱ Παλαιοημερολογίτες. Οἱ Γιεχωβάδες εἶναι κακόδοξοι καὶ δὲν

εἶναι κἄν χριστιανοί. Οἱ Παλαιοημερολογίτες εἶναι χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι, μὰ γιὰ τὴ στενοκεφαλιά τους καὶ γιὰ τὸ πεῖσμα τους χωρίζονται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. Γιεχωβάδες δὲν θὰ εἴχαμε στὸν τόπο μας, ἂν δὲν ἦταν ἡ Ἀμερική· ἐκεῖ ξανάζησε καὶ φούντωσε ἡ παληὰ αἵρεση τοῦ χιλιασμοῦ κι ἔφτασε ὥς ἐδῶ, κι ἀπὸ ἐκεῖ ἔρχονται τὰ χρήματα μὲ τὰ ὁποῖα πληρώνονται οἱ ἐδῶ πράκτορες κι ἐξαγοράζουν τὶς συνειδήσεις ἁπλῶν καὶ φτωχῶν ἀνθρώπων.

Καὶ Παλαιοημερολογίτες δὲν θὰ εἴχαμε στὸν τόπο μας, ἂν δὲν ἦσαν κάποιοι κακοὶ πολιτικοί μας ποὺ θεραπεύουν γιὰ χάρη τῶν ψήφων τὶς ἀδυναμίες τοῦ λαοῦ, κι ἂν δὲν ἦσαν κάποιοι κακοὶ καλόγεροι ἀπὸ τ\' Ἅγιον Ὄρος καὶ κάποιοι καθαιρεμένοι κληρικοὶ τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ ἐκμεταλλεύονται τὴν πίστη ἀνίδεων καὶ ἀγαθῶν ἀνθρώπων.

Ἄλλη πρέπει νὰ εἶναι ἡ στάση μας ἀπέναντι στοὺς Γιεχωβάδες κι ἄλλη ἀπέναντι στοὺς Παλαιοημερολογίτες. Τοὺς δεύτερους, δηλαδὴ τοὺς Παλαιοημερολογίτες κι ἂν χωρίζονται αὐτοὶ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, ἐμεῖς πρέπει νὰ τοὺς θεωροῦμε ἀδελφούς μας καὶ τόσο πιὸ πολὺ νὰ τοὺς συμπαθοῦμε, ὅσο πιὰ τὸ ξέρουμε πὼς εἶναι ἄνθρωποι μὲ στενὴ ἀντίληψη καὶ ἀδύνατη συνείδηση. Τοὺς πρώτους, δηλαδὴ τοὺς Γιεχωβάδες, ἔχουμε χρέος μία καὶ δύο φορὲς νὰ τοὺς μιλήσουμε γιὰ τὸ καλό τους κι ἂν δὲν ἀκούσουν, ἔπειτα νὰ τοὺς ἀφήσουμε· πῆραν μόνοι τους τὸν κακὸ δρόμο καὶ πᾶνε χαμένοι. Οἱ Παλαιοημερολογίτες εἶναι τὰ πρόβατα ποὺ ξέκοψαν ἀπὸ τὸ κοπάδι· πλανιῶνται στὸ βουνὸ κι ἂν δὲν ξαναγυρίσουν στὴ μάνδρα τοῦ Χριστοῦ ποὺ εἶναι ἡ Ἐκκλησία, κινδυνεύουν νὰ πέσουν στὸ στόμα τοῦ λύκου. Οἱ Γιεχωβάδες εἶναι τ\' ἀρρωστημένα πρόβατα ποὺ δὲν παίρνουν πιὰ θεραπεία, μία καὶ δὲν θέλουν νὰ χωρισθοῦνε τὴν ἀρρώστια τους· πρέπει λοιπὸν νὰ τὰ διώξουμε ἀπὸ τὴ μάνδρα γιὰ νὰ μὴν κολλήσουν ἀρρώστια καὶ τ᾽ ἄλλα πρόβατα. Στὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας οἱ αἱρετικοὶ εἶναι τὰ ἄρρωστα καὶ σάπια μέλη, ποὺ πρέπει νὰ ἀποκόβωνται καὶ νὰ πετιοῦνται, ὄχι μόνο σὰν ἄχρηστα, μὰ καὶ σὰν ἐπικίνδυνα, ποὺ πᾶνε νὰ μεταδώσουνε τὴν ἀρρώστια τους σ᾽ ὁλόκληρο τὸ σωματικὸ ὀργανισμό.

Ἀγαπητοὶ χριστιανοί,

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι μία. Ὅ,τι βρίσκεται ἔξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία εἶναι εἰδωλολατρία, εἶναι αἵρεση, εἶναι σχίσμα. Καὶ τῶν ἱερῶν Πατέρων ἐτοῦτο μαζὶ μὲ τ᾽ ἄλλα εἶναι τὸ μέγα ἔργο· ἀγωνίσθηκαν ἐναντίον τῶν αἱρέσεων καὶ τῶν σχισμάτων γιὰ νὰ κρατήσουνε τὴν πίστη καὶ τὴν τάξη τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ πίστη εἶναι τὰ Δόγματα, ἡ τάξη εἶναι οἱ Κανόνες, ποὺ διατυπώθηκαν ἀπὸ τοὺς ἱεροὺς Πατέρας σὲ Οἰκουμενικὲς Συνόδους. Γι᾽ αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία τρεῖς φορὲς τὸ χρόνο σὲ τρεῖς Κυριακὲς ἑορτάζει τοὺς Ἱεροὺς Πατέρας τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων· γιὰ νὰ μαθαίνουμε ἐμεῖς τί πολύτιμος θησαυρὸς εἶναι ἡ ὀρθόδοξη πίστη μας καὶ νὰ ἀποφεύγουμε τὶς αἱρέσεις καὶ τὰ σχίσματα. Ἂς μένουμε τὸ λοιπὸν στὴν Ἐκκλησία

μας, ἂς ἀγαποῦμε τοὺς κανονικοὺς ἱερεῖς μας κι ἂς ὑπακούωμε στοὺς ἱεροὺς ποιμένας μας γιὰ τὴν ἀσφάλεια καὶ τὴ σωτηρία τῶν ψυχῶν μας. Ἀμήν.

Πηγή: agiazoni.gr